

Møteuke Steinsdalen bedehus, Norheimsund, 11.11.10

2Krøn 25

Kongene i Juda - Amasja

Innledning

I dag er det kong Amasja vi skal høre om. Amasja er tippoldesønn av Josafat som vi hørte om i går. Han er altså fjerde generasjon etter Josafat. Når Amasja blir konge er det 52 år siden Josafat døde og kalenderen skriver år 796 f.Kr. Dvs. at det er ca. 140 år siden Salomo døde og ennå ca. 210 år til Juda rike går under.

Tiden etter Josafats død har kongehuset i Juda vært preget av opptøyer og intriger. Mye skyldtes nok giftemålet mellom Josafats sønn Joram og datteren til den ugudelige kong Akab i Nord-Riket.

Men Amasjas far, Joas var en gudfryktig konge, i alle fall til å begynne med. Han gjorde mye godt. Bl.a. satte han igjen i stand tempelet. Men når presten Jojada døde, som hadde vært Joas' åndelige far og rådgiver, da blir Joas en frafallen og begynner å dyrke fremmede guder. Dessverre dør Joas etter alt å dømme som en gudløs mann.

Amasja som vi i dag skal lese om, er sønn av denne Joas. "Som far så sønn" er det noe som heter. Det stemmer ikke alltid naturligvis, men når det gjelder Amasja går det med ham som sin far. Han er en gudfryktig konge til å begynne med men faller dessverre siden ifra og begynner å dyrke fremmede guder.

Vi kan dele Amasjas liv inn i to faser. Til å begynne med frykter han Herren. Igjen ser vi at kongens forhold til Guds Ord er den avgjørende indikatoren på hans åndelige liv.

Det er kap. 25 i Andre Krønikebok som handler om Amasja. Som overskrift over kap. 25:1-12 kunne vi sette: "Amasja vinner seier så lenge han hører Guds ord og gjør etter det".

I siste del av kap. 25 leser vi om hvordan Amasja i senere år blir en frafallen. Vi kunne sette som overskrift: "Frafall fra Ordet er frafall fra Herren".

Amasja vinner seier så lenge han hører Guds Ord og gjør etter det (25:1-12)

(v. 2) Det første vi skal merke oss med Amasja er det som står i v. 2: "Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, men ikke med et udelt hjerte."

Vi legger igjen merke til at det gis en helt individuell karakteristikk av hver enkelt konge. Asa fikk høre at han gjorde det som var godt og rett i Herrens øyne. Josafat vandret på de veier som hans far David hadde fulgt i sin første tid.

Når et menneske hører Jesus til og er født på ny, så er det ingen forskjell for Gud i rettferdighet og hellighet

Man kan ha en svak tro, en sterk tro, en kjempende tro, en tvilende tro, en anfektet tro, og man kan til og med ha en tro som man ikke selv synes er noen tro, men så lenge et menneske hører Jesus til, er det rettferdig og hellig for Gud.

Det går ikke an at et menneske er mye rettferdig for Gud og et annet mindre rettferdig for Gud. Det går ikke an å være litt frelst eller mye frelst. Vår rettferdiggjørelse og frelse kommer bare an på en eneste ting, om vi er *i Ham* som er vår rettferdighet og frelse.

Men det kan være forskjell mellom de troende på hvor mye Ordet og Ånden får prege dem her i livet. Amasja vandret nok med Herren til å begynne med, men hans hjerte var delt. Det var noe som dro på ham i en annen retning, kanskje det var synd og verdslighet.

En kristen vil også kjenne seg dratt til ulike kanter fordi han har et kjød som ikke er Guds lov lydige. En sann levende kristen kan kjenne draging mot både synd og verden og verdslighet, og en kristen faller i synd, ikke bare én gang men mange ganger.

Det at vi har et kjød er ikke noe vi får gjort så mye med. Det må vi drasse på hele livet. Og vårt kjød det er helt igjennom verdslig. Det vil ikke det som Gud vil. Dette kjenner en kristen på, og det kan føre ham inn i anfektelse og nød: Kan jeg være en kristen som kjenner på slike ting?

Jeg vil nå si en ting til deg som kjenner på slike ting: Når Jesus gjør deg til en kristen, så gjør han ikke det ved å ta bort ditt onde kjød og din onde natur, men ved å fremstiller deg for Gud *i seg selv*. Og *i Ham* er du rettferdig og hellig og ren for Gud. Det er *i Ham* du er alt dette og ikke i deg selv. Og nå leder han deg hver dag mot målet ved at han daglig tilgir deg din synd og renses deg ved sitt blod og styrker og holder deg oppe ved sin kraft.

Så faller en kristen i synd, men da vet han ikke annen råd enn å fly til Jesus på nytt og på nytt.

Det er ikke dette som er å ha et *delt* hjerte.

Det å ha et delt hjerte slik som Amasja det er at man har begynt å komme inn i ting som man ikke har åpen sak med Gud med. Det var det som også skjedde med David etter at han hadde syndet med Batseba. Derfor ber David i Sal 51:12: ”Gud, skap i meg et *rent hjerte*, og forny en stadig ånd inne i meg!” Og i Sal 86:11: ”Gi meg et *udelt hjerte* til å frykte ditt navn!”

Når David ber om et ”rent hjerte” og et ”udelt hjerte” ber han ikke om et syndfritt hjerte. Å ta bort vårt syndige hjerte, det kan ikke Gud gjøre for vi dør. Da er det forbi med all synd og urenhet og verdslighet, da er det forbi med all lyst til synd og det onde.

Når David ber om et rent og udelt hjerte, ber han om et hjerte som er helt med Gud, og som må leve med åpen sak med ham og leve i lyset med alle ting. Det er godt å be Gud om å få et slikt hjerte. Og den bønne vil han i sannhet høre.

Amasja hadde ikke et slikt hjerte. Dersom Herren hadde fått komme til hos Amasja og hjulpet ham med dette så hadde også han blitt bevart og vokst i troen på Herren.

(v. 3-4) Til å begynne med gjør Amasja mange gode ting. Han tar det nøye med det som står i Moseloven. For når han utrydder alle de opprørsmenn som hadde drept hans far, så dreper han ikke deres barn.

Det vanlige i hans samtid hadde vært om han hadde drept hele familien og også barna til dem som hadde drept hans far. Men Amasja følger ikke stømmen her, men Guds Ord.

(v. 5-6) Men så gjør Amasja noe som han ikke burde gjøre. Han leier hundre tusen soldater av Nord-Riket, av Israel. Og det betaler han hundre talenter sølv for. Men dette er ikke godt i Herrens øyne. For Herren hadde forlatt Israel og Nord-Riket på grunn av deres synder. Herren var ikke lenger med dem.

(v. 7-8) Derfor kommer det en Guds mann til Amasja og sier: ”La ikke israelitthæren gå sammen med deg, konge! For Herren er ikke med Israel – ikke med noen av Efraíms barn. Men dra du fram! Gjør det, og gå modig i striden! Ellers vil Gud la deg falle for fienden. For det står i Guds makt både og hjelpe og felle.”

Amasja var litt nervøs for om Gud virkelig kunne hjelpe ham, derfor måtte han for å være på den sikre siden ta noen grep så han liksom var helt sikker på at han kom til å vinne i striden. Derfor leide han hundre tusen soldater av Israel. Her ser vi hvordan Amasjas delte hjerte kommer til uttrykk i praksis. Han stoler ikke på at Gud vil hjelpe ham.

Slik er det også lett for oss å ikke vente på Herren og stole på ham, så tar vi saken i egen hånd. Når vi blir utålmodige er det lett å gjøre noe vi ikke burde gjøre.

Slik er det også i det kristne arbeid. Vi synes kanskje det skjer så lite i våre sammenhenger. Det er så lite vekkelse. Da er det lett å bli utålmodig og ta saken i egne hender og så går vi i åk med fremmed vantro.

Har vi en "leiehær" med oss i vårt kristelige arbeid, slik som Amasja – en leiehær som ikke var under Guds velsignelse men forbannelse?

Dersom vi har det, må vi kvitte oss med denne hæren, dersom vi fremdeles skal nyte Guds velsignelse i vårt arbeid. Dersom vi ikke gjør det forlater Herren oss.

Det er mange ting som kan være en slik leiehær. Det kan være verdslig musikk og verdslige virkemidler i forkynnelsen. Det kan være å bruke menneskelig fornuft og tankegang i arbeidet med å vinne sjeler for evangeliet. Her må enhver ransake seg selv og det arbeid en står i. Og dersom vi har en slik leiehær med oss, må den bort.

I stedet for å bli utålmodige i vårt arbeid skulle vi lære oss å vente på Herren. I Sal 27:14 står det: "Vent på Herren! Vær ved godt mot, ditt hjerte være sterkt! Ja, vent på Herren!" Og i Sal 37:7: "Vær stille for Herren og vent på ham."

Øivind Andersen sier i en av andaktene sine: "Å vente på Herren er å vente lenge og tilsynelatende forgjeves." Og du som i denne stund venter og ber og tenker på noe: "Sett din vei i Herren hånd og stol på ham! Han skal gjøre det." (Sal 37:59).

(v. 9-10) Amasja hørte på den Guds mann som kom til ham. Og han hørte på ham selv om det kostet ham en enormt stor sum penger. De hundre talenter sølv han hadde betalt fikk han ikke se noe mer til. Men Guds mann svarte Amasja og sa: "Herren kan gi deg mer enn dette."

Det er vist ingen som har angret på at man tok et oppgjør med synden selv om det kostet noe der og da, for livet med Gud under hans velsignelse er så mye større.

(v. 11-12) Så tar Amasja mot til seg og skiller fra seg israelithæren og går ut i striden med sine egne folk, og de vinner seier over Se'irs barn.

Vi skal nå lese siste del av kap. 25 og se hvordan det nå går med Amasja i fortsettelsen.

Frafall fra Ordet er frafall fra Herren (25:14-28)

(v. 14) Etter krigen mot edomittene tar Amasja deres Guder med seg tilbake til Jerusalem og stiller dem opp som sine guder. Det står at "han kastet seg ned for dem og brente røkelse for dem."

(v. 15) Men da blir Herrens vrede opptent mot Amasja. På nytt sender han en profet til ham som sier til ham: "Hvorfor søker du dette folkets guder, de som ikke kunne redde sitt eget folk av din hånd?"

(v. 16) Men nå bryr Amasja seg ikke lenger om de budbærere som kommer til ham fra Herren: "Har vi satt deg til rådgiver for kongen? Hold opp med dette! Hvorfor vil du endelig bli slått i hjel?"

Det er underlig å legge merke til hvordan Amasja nå forholder seg til Herrens profet. Nå hadde det kommet noe inn mellom ham og Gud – en synd som han ikke ville gjøre opp med.

Nå ser vi at Herren aldri egentlig fikk komme til å lege Amasjas delte hjerte som vi leste om i v. 2.

Om man har et udelt hjerte viser seg nemlig på om man lever i Guds lys med alt i livet sitt. Da vil man bekjenne sine synder for ham og gjøre opp når Den Hellige Ånd kaster sitt lys på noe. Dersom man ikke vil det, kommer man ganske snart i et vanskelig forhold til *Guds Ord*.

Det blir plutselig noen skriftsteder som blir vanskelig å forholde seg til. Det gir seg også utslag i at det er noen predikanter man ikke lenger vil høre på. Så kaller man kanskje disse predikantene for loviske. Men i bunn og grunn så er det noe i sitt eget liv som de ikke har fred med i sin samvittighet.

Dette er en farlig situasjon for et menneske å være i. Dersom det ikke straks kommer til et oppgjør med synden i livet forherdes hjertet slik at man blir uimottakelig for Guds Ord og Guds Ånd. Det var det som skjedde med Amasja.

(v. 17) Så gjør Amasja noe meget underlig. Han sender bud til Israels konge for at de skal måle styrke med hverandre på slagmarken. Det er den rene dårskap som Amasja nå begir seg i. Og dette ser Israels konge Joas og sier til ham:

(v. 19) ”Du tenker: Jeg har slått Edom! Og derfor er du blitt overmodig og vil vinne enda mer ære. Bli bare hjemme! Hvorfor vil du kalle ulykken ned over deg, så du går til grunne, både du og Juda med deg?”

(v. 20) Så står det så alvorlig i v. 20 at det var Gud som styrte det slik. Hvorfor styrte Gud det slik? Jo, ”han ville gi dem i fiendehånd, fordi de hadde søkt Edoms guder.”

Når Amasja ikke ville høre på Gud og hans sendebud lenger, da satte Gud ham på glatte steder så han gikk under og tok ende med forferdelse (Sal 73:18).

Vi ber i Fader vår: ”Led oss ikke inn i fristelse.” Det er alvorlig når Gud *leder* et menneske inn i fristelse for at det skal falle. Det gjør Gud når et menneske står Gud i mot og ikke *vil* bøye seg for ham.

Derfor ber vi også: ”men frels oss fra det onde” eller ”den onde”. Det er den onde, det er sjelefienden som vil få oss bort fra Gud ved å lede oss inn på krokveier, slik at det er ting vi ikke lenger vil leve i lyset med, slik at det er synd vi ikke lenger vil bekjenne for ham og gjøre opp med.

Og et menneskes hjerteforhold til Gud vil vise seg på hvordan det forholder seg til Guds Ord. Slik var det for Amasja. Det kom ting inn i hans liv som gjorde at det var ord fra Herren han ikke tålte å høre. Hvordan er det med meg og deg? Er det ting i Guds Ord vi vrir oss unna? Har vi begynt å kalle predikanter og lærere som bare forkynner det som klør i ørene (2Tim 4:3)?

Måtte Gud stanse oss opp i tide, så vi kunne bli frelst og berget.